Lectures no obligatòries

L'escriptora Wislawa Szymborska va aplegar –parlo en passat perquè abans-d'ahir va fer cinc anys de la seva mort– les seves columnes a la premsa polonesa sota el títol de Lectures no obligatòries. Es tractava de textos que sorgien amb l'excusa de comentar novetats editorials que molt poc tenien a veure amb els seus gustos lectors. Llibres d'autoajuda, de bricolatge, novel·les romàntiques, o totxos històrics en tres volums sobre la decadència i la caiguda d'imperis antics. Wislawa brodava aquestes proses amb la finesa del seu somriure.

Cada dia penso en ella quan em passejo desvagat pel quiosc de l'estació una estona abans d'agafar el tren, perquè sóc d'aquells que sempre arribo vint minuts abans de l'hora prevista pels horaris ferroviaris. Això em permet contemplar les portades dels llibres que m'ofereixen les grans editorials d'aquest país, títols generalment en castellà que, en cas de seguir els seus consells, em permetrien ser més audaç, més productiu o més feliç, podria desenvolupar extensament la meva intel·ligència i tenir un èxit definitiu en tots els aspectes de la vida.

Però no, no els llegeixo i la vida em va com em va. Estic segur que els autors d'aquests llibres, i els seus editors, viuen una existència molt més plaent i reeixida que la meva, però desconfio dels seus consells, faig una mica com el vell i admirat lluitador Josep Vidal «Pep Jai» que, durant una discussió amb l'aleshores omnipotent Alfonso Guerra, va refusar un consell seu perquè era un «consejo de Guerra».

Algú em dirà que vaig pel món carregat de prejudicis i tindrà raó, però el meu temps és finit i l'estupidesa humana no, i no el puc perdre amb segons quines lectures. Prefereixo llegir les proses no obligatòries de la Szymborska, encara que no em facin més ric, ni més venturós, però, això sí, m'ajuden a passar la vida amb el seu mateix somrís dibuixat a la cara.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/02/04/lectures-no-obligatories/827415.html?utm_source=rss